

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.II.37.157/2012/4.szám

A Kúria a dr. Borzi-Czékus Alexa ügyvéd által képviselt felperesnek a által képviselt Rendőr-főkapitányság alperes ellen közigazgatási bíróság ügyben hozott határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Csongrád Megyei Bíróság 2011. december 1. napján kelt 3.K.21.348/2011/10. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 11. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelme folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Csongrád Megyei Bíróság 3.K.21.348/2011/10. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokon eljáró Megyei Rendőrfőkapitánya a 2010. szeptember 16-án kelt határozatával a firsz-ú rendszámú gépjárművel 2010. augusztus 19. napján elkövetett szabályszegés miatt, annak üzembentartóját, a perben nem álló 100.000 forint közigazgatási bírság megfizetésére kötelezte. Az üzembentartó 2010. október 20-án érkezett beadványában bejelentette, hogy a szabályszegés időpontjában a gépjárművet a felperes vezette, ezért az elsőfokon eljáró hatóság a korábbi határozatát visszavonta és a felperessel szemben indította meg a közigazgatási hatósági eljárást. 2010. november 8. napján jelen per felperesét 100.000 forint közigazgatási bírság megfizetésére kötelezte, mely 21000/00459851/6/2010.ált. számú elsőfokú határozatot a felperes fellebbezését követően az alperes helyben hagyta 21000/00459851/10/2010.ált számú határozatával. A felperes fellebbezésében a jogszabálysértés tényét elismerte, kizárólag azzal fellebbezett, hogy a felperes nyugdíjas és így megélhetését veszélyeztetné a megállapított bírság összege. Erre tekintettel az összeg korlátlan mértékben történő mérséklését kérte. A határozat ellen benyújtott keresetben a felperes elsődlegesen a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (a továbbiakban: Kkt.)21.§ (4) bekezdésében foglalt 60 napos jogvesztő határidő elmulasztását sérelmezte, utalva arra, hogy vele szemben a jogvesztő határidőn túl bírságot kiszabó határozatot hozni nem lehetett volna.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét alaptalannak találta. Ítéletében rámutatott arra, hogy a

Legfelsőbb Bíróság 3/2010.(V.27.) közigazgatási jogegységi határozatában kifejtette, hogy 2010. április 1. napja után a 60 napos bírság kiszabási határidő kapcsán nem lehet az ügyintézési határidőre vonatkozó szabályokat alkalmazni tekintettel arra, hogy a közigazgatási bírsággal sújtandó közlekedési szabályszegések köréről az e tevékenységre vonatkozó rendelkezések megsértése esetén kiszabható bírságok összegéről, felhasználásának rendjéről és az ellenőrzésben történő közreműködés feltételeiről szóló 410/2007.(XII.29.) Korm.rendelet (a továbbiakban: Kr.) 9.§ (4) bekezdés akként rendelkezik, hogy a Kkt. 21.§ (4) bekezdésében meghatározott határidő jogvesztő. A határidő számítása során a bírság akkor tekintendő kiszabottnak, ha a határozatot az ügyfélnek a *közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól* szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) szerint törvény szerint kézbesítették. Az elsőfokú bíróság rámutatott arra, hogy a gépjármű üzemben tartójával a fenti törvényhelynek megfelelő határidőben hozta meg a hatóság a bírságot kiszabó határozatot, majd a tájékoztatást követően az üzemben tartó által bejelentett tényleges szabályszegő személyének ismeretében, annak tudomásra jutásától számított 60 napon belül meghozta a felperessel szemben a bírságot kiszabó határozatot, így jogvesztésről a hatóság részéről a bírság kiszabás tekintetében nincs szó. Az üzemben tartó objektív felelősség alól való mentesülését és a felperes, mint szabályszegő elkövető tényleges felelősségre vonásának lehetőségét a felperes és az üzemben tartó 2010. október 20. napján a hatósághoz érkezett beadványa tette lehetővé, a hatóság e bejelentéstől számított 60 napon belül hozta meg a határozatát a felperessel szemben, így a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975.(II.5.) KPM-BM együttes rendelet (a továbbiakban: KRESZ) 9.§ (4) bekezdés d) pontjában foglalt rendelkezésbe ütköző szabályszegés miatt - melynek elkövetését a felperes nem vitatta - a közigazgatási hatóság megalapozottan és határidőben járt el a felperessel szemben.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését és kereseti kérelme szerinti döntést kért. A felülvizsgálati kérelemben a felperes azt állította, hogy a jogerős ítélet megsértette a Kkt. 21.§ (4) bekezdésében foglalt jogvesztő határidő szabályát, ugyanis tévesen a felperes, mint a szabályszegést tényleges elkövető személyre vonatkozó bejelentéstől számította a jogvesztő 60 napos határidőt, pedig a jogszabály szövege szerint az előírás megszegésétől kellene. Álláspontja szerint az előírás megszegésére 2010. augusztus 19. napján került sor és annak ellenére, hogy az üzemben tartó mentesülését eredményező, jogszabályban előírt formájú és tartalmú okiratot - mely szerint a gépjárművet nem annak üzemben tartója, hanem a felperes vezette - csak 2010. október 20. napján érkezve nyújtották be az elsőfokú hatóságnak, 2010. szeptember 16. napjától, azaz elkövetés napjától kell számítani a 60 napos határidőt. A felperessel szemben jogvesztő határidőn túl szabták ki a közigazgatási bírságot.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el és megállapította, hogy az nem alapos.

A jogerős ítélet a Kkt. 21.§ (4) bekezdését nem sértette meg. Az elsőfokú bíróság a törvény rendelkezéseinek megfelelően értelmezte azt a szabályt, hogy az üzemben tartó törvényen alapuló objektív felelőssége alóli mentesülését eredményező okirat csatolása esetén a közlekedési szabályszegés tényleges elkövetőjével szemben a hatóság tudomásszerzésétől kell számítani a 60 napos jogvesztő határidőt. A felperes által hivatkozott jogszabályhely szerint a bírsággal kapcsolatos eljárás lefolytatására a kormány által kijelölt hatóság jogosult. A bírságot a hatóság a Kkt. 21.§ (1) bekezdésében meghatározott és az előírás megszegését követő 60 napon belül szabja

ki. Helyesen utalt az elsőfokú bíróság arra, hogy a hatóság a fenti határidőn belül az üzembentartói nyilvántartás alapján jogvesztés nélkül szabta ki a gépjármű üzembentartójával szemben a közlekedési bírságot.

A Kkt. 21.§ (2) bekezdése szerint a kiszabott közigazgatási bírság megfizetése alól az üzembentartó mentesül, ha a gépjármű - a szabályszegés időpontját megelőzően jogellenesen került ki a birtokából és igazolja, hogy a jogellenességgel összefüggésben - a bírságot kiszabó határozat kézbesítését megelőzően kezdeményezte a megfelelő hatóság eljárását. Ugyancsak mentesül az üzembentartó a szabályszegés jogkövetkezményei alól, ha a szabályszegést megelőzően más természetes személy vagy nem természetes személy használatába adta a gépjárművet és ezt a használatba vevő személy teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt és a Kkt. 21/A.§ (4) bekezdés szerinti adatokat tartalmazó nyilatkozatával igazolja. A gépjármű üzembentartója a vele szemben meghozott elsőfokú közigazgatási határozat kézbesítését követően nyújtotta be a hatósághoz a felperes által írt és a gépjármű vezetését, illetőleg a szabályszegés elkövetésének elismerését tartalmazó nyilatkozatát, így helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a hatóság ekkor került abban a helyzetbe, hogy a közlekedési szabályszegést a tényleges elkövetővel szemben szankcionálhassa. A felperes által hivatkozott jogszabályhely „az előírás megszegéséről szól”, ennek megállapításához azonban a hatóságnak vagy az üzemben tartó, vagy annak mentesüléséhez a tényleges szabályszegő személyét ismernie kell.

A fentiekre figyelemmel a Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott Kkt. 21.§ (4) bekezdését nem sértette meg, ezért a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A tárgyi illeték feljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a felperes a Pp. 270.§ (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdésben megfogalmazott költségviselés szabályaira és a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles megfizetni. A felülvizsgálati illeték mértékét a Kúria a 2012. január elsejével hatályba lépett 1990. évi XCIII. törvény 39.§ (3) bekezdés d) pontja és 50.§ (1) bekezdése alapján állapította meg.

Az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel, ezért az erről való döntéshozatalt a Kúria mellőzte.

Budapest, 2012. november 7.

Dr. Tóth Kincső sk. a tanács elnöke, előadó bíró,
Rothermel Erika sk. bíró

Dr. Márton Gizella sk. bíró, Dr.